

LES:

SALT!

GRATIS NYHETSBLAD. SEPTEMBER 2006

“Det finnes ikke noe slikt som De forente nasjoner. De forente stater får De forente nasjoner til å fungere, når vi ønsker det skal fungere.”

*John Bolton, USAs
FN-ambassador*

- IN IRAQ, SYRIA, IRAN, LEBANON...

Les om Palestina (s. 2)

- og om Ramadan (s.7)

Folkefest i Beirut

- En stor strategisk seier mot Israel (s. 3)

Salt!

Redaktør: Trond Ali Linstad
e-mail: flinstad@broadpark.no
Utgiver: Salt! Org. nr. 989 442 929
Adresse: Norbygata 3, 0187 Oslo
Telefon: 40616181
Bankkonto: 1201.0311398

“Det internasjonale samfunn”

Ofte kan vi høre at “det internasjonale samfunn”, som det heter, skal være mot Hamas, Hizballah, Irans utvikling av kjernekraft, og så videre. Dette er selvsagt ikke riktig. “Det internasjonale samfunn” er en floskel, som brukes av USA, men også av norske media og politikere, for å fremme et visst verdensbilde. “Det internasjonale samfunn” betyr i denne sammenheng USA, Nato og noen andre land, som er presset til å følge dem.

Nylig møttes representanter for 118 nasjoner i Den alliansefrie bevegelsen for diskusjoner. Og de er like mye, eller mer, “det internasjonale samfunn” enn hva USA, Nato og noen beslektete venner er. De fordømte Israels angrep på Libanon. Og uttrykte støtte til en fredelig løsning på konflikten om kjerneenergi, mellom USA og Iran, der de bifalt Irans standpunkt.

De fordømte allment “terrorisme”. Men ga støtte til bevegelser som kjemper for selvbestemmelse, og som fører kamp mot fremmed okkupasjon.

Slik tenker det internasjonale samfunn. Og har anstendige standpunkt.

I FOKUS: PALESTINA

- Gaza er et fengsel

- Gaza dør, skriver journalister på besøk. Den israelske beleiringen av Gaza er så tett og omfattende at folk sulter. Her ved Middelhavets strender, utfolder det seg en stor tragedie, og folk i Vesten er ikke opptatt av den.

Et helt samfunn blir ødelagt. I Gaza bor det 1,5 millioner palestinere, som i et fengsel, i et av de tettest befolkete områder i verden. Israel har stoppet all handel. Mange palestinere, også kvinner og barn, blir drept hver dag av israelske soldater, som trenger seg på fra alle kanter.

Norske myndigheter (og Store, bilde) driver utpresning av palestinerne.

Etter at den israelske soldaten, Gilad Shalit, ble tatt til fange, har den israelske hæren herjet i hele Gaza, drept, bombet og sprengt hus. Marker med olivenlunder, citrusfrukter og mandeltrær er blitt ødelagt av bulldosere. Sauer og andre dyr er blitt skutt.

To tredeler av befolkningen er uten arbeid, og den resterende tredelen som hovedsakelig arbeider for staten, får ikke lønn fordi vestlige stater, Norge inkludert, boikotter den valgte regjeringen, og holder tilbake penger til dem. Det er en forbrytelse. Norske er delaktig i den!

Men palestinsk motstand fortsetter. De står fast og tålmodig, ved sine grunnleggende rettigheter.

IRAN

Feil påstander om en president

President Mahmoud Ahmedi-nejad

Irans president, Mahmoud Ahmedinejad, blir tillagt standpunkter han ikke har. Men som brukes i en hetskampanje mot ham, fra USA og Israel, og fra andre som står disse nær.

Han tillegges det standpunkt at Israel skal “utraderes”. Men hva er det Ahmedinejad sier? Han har selv presisert det slik: “Vår stilling til det palestinske spørsmålet er klar: Vi sier at en nasjon er blitt fordrevet fra sitt land. Palestinere drepes i landet sitt, av dem som ikke er den opprinnelige befolkning, men som er kommet fra fjerne deler av verden, og har okkupert palestinernes hjem. Vårt forslag er at fem millioner palestinske flyktninger kommer tilbake til sine hjem, og deretter

kan det samlede folk i landet holde valg og bestemme sitt eget styresett. Dette er en demokratisk og folkelig vei. Har dere noen andre forslag?” (Time 25. september 2006) Det er det mest anstendige forslag!

Det sies han nekter for at Holocaust har funnet sted. Men hva han ber om, er dokumentasjon. (De fleste av oss er ikke i tvil om Holocaust.) Og så sier han, at om forbrytelsen har skjedd, “så må de straffes som bærer ansvaret for den, og ikke palestinerne”. (Der Spiegel 30. mai) Han mener problemene har rot i Europa, og ikke i Palestina. Men i 60 år har palestinerne “betalt krigsskadeerstatning for Holocaust”, sier han. Og spør om de skal fortsette med det i 100 år til. Det er vel ikke rett?

Propagandakrigen i Midtøsten

Hver “virkelig” krig følges av en propagandakrig. Slik er det i Midtøsten også.

Hvordan vinne krigen ideologisk, få oppslutning for sitt syn? Hvordan nå fram til opinionsdannere, aviser, og få dem til å adaptere en mening? Hvordan innarbeide synspunkter og analyser, som man gjerne vil ha spredt til andre, og gjort til det rådende syn?

Dette er en rasende kamp, som føres med nøytrale masker, til synes i saklighetens navn. Resultatet er betydningsfullt. Det gir motivasjon til aktive på slagmarken. Det bidrar til viktige allianser, og fremmer politisk støtte. Til slutt nedtegnes det i historien.

Ledende opinionsdannere i USA er pågående i å fremme en mening. De sprer nyheter til hele verden, og setter sin farge på dem. Formuleringer, tanker og analyser “smitter” til andre land, i Europa også. Vi får dem presentert i aviser, eller på TV-skjermen, som det som er gjengs og korrekt. Journalister tror de er saklige og nøytrale, og at de viderefører faktisk kunnskap. Det blir til slutt vår mening

Hvem andre kommer det fra, enn Bush, og opinionsdannere rundt ham, dette begrepet om “det internasjonale samfunn”? Alle vet det gjelder USA, noen andre vestlige stater, og dessuten kanskje Russland. De har, kan hende, presset andre til å dele sitt syn. Og hvor kommer det fra, terrorbegrepet? Hvem definerer terrorister, og setter opp terrorlister? I hvert fall ikke palestinerne! Og ikke libaneserne heller. Det er andre, toneangivende opinionsdannere, som gir det internasjonale vokabular.

Det er nødvendig å slå fast noen sannheter, som vi må kjempe for:

* *Hvem startet krigen i Libanon?* For ideologer i USA og Israel, og deres følgesvenner andre steder, er det maktpåliggende å legge “ansvaret” på Hizbollah. For den organisasjonen skal svartmales. Det var Hizbollah som opptrådte “uansvarlig”, og som ved å løсне det første skuddet, hevder de, satte hele Libanon i brann.

Men det var ikke slik det skjedde! La oss lytte til hva Hizbollah har sagt: De tok to israelske soldater, i solidaritet med palestinerne, som straks forut hadde tatt én, for utveksling med palestinske fanger.

Vi husker hva det avstedkom! Israel invaderte Gaza. De bombet og terroriserte sivilbefolkningen. 20.000 palestinere ble drevet bort. Hele boligområder ble lagt i grus.

Presset på palestinerne vedvarte, og ingen løftet en finger. Det ble Hizbollah som lettet presset, ved selv å ta israelske soldater. (De hadde også egne grunner.)

* *Hva er Hizbollahs karakter?* For USA og Israel representerer organisasjonen “terror”, siden den væpner seg mot deres interesser. Noen ser den som religiøst fundamentalistisk, med fanatikere som søker martyriet. Nikkedukker for Iran? Mange understreker at det er feil.

Folk som kjenner Hizbollah, ser dem som libanesiske patrioter. De snakker lite i ideologiske termer, og er ikke religiøse fantaster. Visst er religion viktig for dem, liksom land, hjem, familie og folk. Men de er ikke ensrettete jihadist'er, slik som USA og Israel hevder.

Men gode kjempere, det er de! Israels hær, den fjerde sterkeste i verden, ble drevet tilbake av besluttsom motstand, fra disse gjeterne, bønder og håndverkere, som – det er sant – ikke er redd for å dø.

Til inspirasjon for andre folk i regionen.

Seiersfesten

Hizbollah i Libanon inviterte nylig til stor seiersfest, etter konfrontasjonen med Israel. En halv million mennesker var samlet. De kom fra alle deler av landet, med busser, biler eller til fots. Ja, noen hadde gått i flere dager, fra Sør-Libanon til Beirut.

Det ble en virkelig seiersmarkering, etter å ha stått fast mot den israelske invasjonsstyrken i mer enn en måned. Folk viftet med det gule flagget til Hizbollah, og med libanesiske flagg. Hizbollahs leder, Sheikh Nasrallah, talte.

Han gratulerte den store folkemengden med “en opphøyet, historisk og strategisk seier” mot Israel. Konflikten var “en amerikansk krig”, sa han, for USA hadde gitt våpen, militære planer og diplomatisk støtt til Israel, og gjort det mulig for Israel å føre krigen

Krigen endte, sa han, ikke på grunn av libanesernes lidelser, eller fordi Hizbollah var blitt svekket, men fordi “sionistene innså at å fortsette krigen, ville bli en katastrofe”.

“USA valgte å stoppe krigen,” sa han, “ikke på grunn av Libanons kvinner og barn – de valgte å stoppe den for Israel.”

Og Hizbollah styrkes seg videre. “Ingen hær i verden skal kunne avvæpne oss,” sa han, til stor jubel fra de frammøtte.

Jødene og staten Israel

Hvis vi ønsker bedre å forstå politikken til det “jødiske” Israel. Og jøders holdning til, blant annet palestinerne. Hjelper da det å se på jødisk religion, jødedom, som et forklarende element?

Religion er mer enn tro. Religion former menneskelige sinn, og kan bli et sosialt fenomen, med kraft til å påvirke verden. Jødedom preger jøders handling, og hjelper til med å kaste lys over den. Det fins flere typer jødedom. Vi kan holde oss til den dominerende nå..

➔ **Jødene.** Hva lærer jødedom om jødene? De er et utvalgt folk. De har fortrinn framfor alle andre. (Se Jacob Neusner: *The Way of Torah. An Intruduction to Judaism.*) Hele verden er delt i to, mellom jøder og ikke-jøder. De sistnevnte er ‘en udistinert masse’ (Neusner). Men jødene står Gud nær. De er hans ‘prins og prinsesser’. Hele verden ble skapt for jødene. De står i skapelsens sentrum.

Dette er en selvcentrert tro, som jøder får ved jødedommen. Når den omformes i praktisk handling, hvordan kan det ytre seg?

➔ **Eretz Israel.** Først om Landet Israel, *Eretz Israel*. Som Gud skal ha gitt til jødene. Landet er deres eiendom, til utestegning for alle andre.

Landet med den tilhørende stat, Israel, eies av alle jøder. Enhver jøde har rett til å dra dit, “i kraft av å være jøde” (David Ben Gurion). Palestinerne som har bodd der i århundrer, har ikke den samme rett. Dette er ikke deres land, i følge den rådende jødedom. Palestinerne er “fremmede” i landet. Derfor kunne de drives ut, ved opprettelsen av staten Israel. Og palestinerne som bor i Israel, har ikke samme rett som jøder.

Den fordrivelsen som fant sted, av palestinerne, fulgte ikke militære operasjoner mellom stridende parter. Den var en målrettet handling, en konsekvens av jødisk tro, om hvem som har “rett” til Landet. Og diskrimineringen av palestinere i Israel, skyldes ikke at de kan bli et opprørskelement, men ligger i at de ikke er jøder, og egentlig er “fremmede” der

Palestinerne blir oppfattet som “fremmede”, i sitt eget land.

Jødedom forbyr jøder å avgi suverenitet over landet. Statsminister Menachem Begin sa det slik: “Vi vil ikke overgi Eretz Israel til noen annen suverenitet”. (Jerusalem Post International, 10.mai 1981.) De som håper her hjemme, på en to-statsløsning, med en selvstendig, palestinsk stat, på et område av Eretz Israel, må ta i betraktning jødisk religion, når de fremmer ideen om dette.

➔ **Grenser.** Hva med grensene til Landet Israel? De er ikke klargjort i religionen, men går langt ut over grensene nå. Vestbredden og Gaza hører så visst til Landet. Og på kart, fra Israels ambassade, her i Oslo, strekker Eretz Israel seg helt til Irak.

Slike grenser er legitimert ved religionen. Og ved en historisk tradisjon, som kan føres tilbake til den.

Ariel Sharon foreslo i 1993 å gjøre Israels ‘historiske grenser’ til de endelige grenser, for den israelske staten. (Israel Shahak: *Jewish History, Jewish Religion.* London 1997.)

“Hver den som ikke erkjenner vår rett til hele hjemlandet,” sa Menachem Begin, “erkjenner ikke vår rett til deler av det heller.” (Newsweek 14. september 1981.)

Nylig uttalte Israels statsminister Olmert: “Vi står fast ved det israelske folkets historiske rett til hele Landet Israel. Hver høyde i Samaria, og hver dal i Judea,” sa han, henspeilt på den okkuperte Vestbredden, “er del av vårt historiske hjemland.” (Financial Times 25. februar 2006.)

Slik er Israels ekspansive krav betinget i jødedom, vel så mye som i sikkerhetsmessige hensyn, om ‘strategisk dybde’ for den israelske staten.

➔ **Menneskesyn.** Hva med jødedommens menneskesyn? Verden består av jøder og ikke-jøder. Jødene er eksklusive, unike. Ikke-jøder er av et annet slag.

De kalles, nøytralt for *goyim*. Men ofte brukes betegnelsen *shaygets*, i hunkjønn *shigsa*. De ordene kommer fra *sheqetz*, som betyr ‘et urent dyr’, eller ‘en frastøtende skapning’. Det er et skjellsord blant jøder.

Hva betyr dette, for eksempel for palestinere? Deres liv er mindre verd. Og kommer det til krig, mellom dem og Israel, er det en *mitzvah*, en religiøs plikt for jøder, at man dreper dem. (Israel Shahak: *Jewish History, Jewish Religion.* London 1997.)

Representanter for den jødiske sionismen: David Ben Gurion, Menachem Begin, Ariel Sharon og Ehud Olmert, ansvarlig for forbrytelser mot det palestinske folket.

Avraham Shapira, Israels tidligere øverste rabbiner (bilde til venstre) har gjort klart at det er forbudt, ifølge Tora, å gi fra seg noen del av Landet Israel, Eretz Israel. (Jerusalem Post Int. 12. august 1989.)

Shlomo Goren (bilde til høyre), en annen tidligere øverste rabbiner, har sagt at en obligatorisk krig må føres mot enhver fiende som truer et jødisk settlement i Eretz Israel, og også mot enhver som truer et jødisk samfunn hvor som helst i verden. (Jerusalem Post Int. 1. august 1982.)

➔ **Kunnskap.** Det er nødvendig med kunnskap om jødisk religion, og det verdensbilde som den representerer, for bedre å forstå israelsk politikk, staten Israel og jødiske støttespillerne, også i andre land. Israelske ledere gjør politiske og strategiske vurderinger ut fra faktiske forhold, det er sant. Men de lar også politikk og praktisk handling, bli formet av religiøs ideologi.

“Etter mitt syn,” skrev Israel Shahak, “er Israel som jødisk stat, en fare ikke bare for seg selv og sine egne innbyggere, men for alle jøder, og for alle folk og stater i Midtøsten, og langt ut over dette også.”

Jødedom må kunne diskuteres, også dens praktiske konsekvenser, vel vitende om at det er flere typer jødedom (se under).

Kartet viser “Det jødiske nasjonalhjem”, Eretz Israel, som strekker seg helt til Irak. Kartet er spredt fra den israelske ambassaden i Oslo. Om slike kart skal legges til grunn for Israels fremtidige grenser, er det lite håp for fred i Midtøsten.

EN ANNEN JØDEDOM

Judaisme og sionisme: To motstridende verdenssyn

Mange jøder er mot sionismen, som ligger til grunn for staten Israel. De mener at sionisme perverterer jødedom.

Rabbi Yisroel Dovid Weiss er talsmann for Neturei Karta International (“Jøder mot Zionismen”). Han sier blant annet:

- I århundrer levde jøder og palestinere i fred. Det kan skje igjen, når sionismen blir avkledd og gjort opp for.

Bilde over: Rabbi Yisroel Dovid Weiss brenner det israelske flagget.

Bilde til venstre: Antisionistiske jøder møter Irans president, Mahmud Ahmedinejad.

- Man må ikke sammenblande jøders dype kjærlighet og ærbødighet til Det hellige landet, med den sionistiske bevegelsen. Denne ville ta den politiske suvereniteten fra landets innbyggere, ved å drive mange av dem ut, og la dem som ble igjen, være gjenstand for forfølgelse og diskriminering.

- Toras jøder har alltid elsket landet, men aldri søkt å styre det politisk.

- Bestemmelsen om å skape staten Israel, har i det siste halve århundre ført til et til synes endeløst blodbad. Palestiner og jøder dør, og fortsetter å dø. I stedet for å utrydde antisemittisme og jødiske lidelser, har den forsterket det, både i Palestina og i hele verden.

- Den eneste Tora-støttede og moralske løsning som visserlig vil gi fred, er å gi tilbake suverenitet over hele Det hellige land, til det palestinske folket.

- Det jødiske folket skal være lojale borgere i de landene der de bor, det være seg i USA, eller blant våre brødre i Iran, eller våre brødre i Palestina. I Palestina må jøder være lojale mot de innfødte palestinernes legitime styre.

Nei til atomvåpen

I England har 19 kristne biskoper protestert mot regjeringens planer om å utvikle nye atomvåpen. Å besitte denne type våpen, sier de, er “ondskap” og “mot Gud”. Atomvåpen representere “en langsiktig og dødelig fare” for miljøet og for verdens folk.

*Biskop
Peter
Price
forbyr
atom-
våpen.*

Irans leder, Ayatollah Khamenei, har sagt det samme. Han har sendt ut en fatwa (lovtolkning) som forbyr å lage, oppbevare og bruke atomvåpen. “Påstanden om at Iran prøver å produsere en atombombe, er falsk og ren løgn,” sa han. Og føyde til: “Vi trenger ikke kjernevåpen. Slike våpen strir mot de islamske verdier.”

*Ayatollah
Khamenei
forbyr
atom-
våpen.*

Anriking til fredelige formål

“Iran har en unektelig rett til være opptatt av sin framtidige energiforsyning, og å satse på sivil atomenergi. På tross av mer enn 2000 inspeksjoner etter 2003, har Det internasjonale atomenergibyrået (IAEA) - som fikk Nobels fredspris i Norge - aldri kunnet framskaffe et eneste bevis på at Den islamske republikken har hatt et militært atomprogram.”

*Ignacio Ramonet, utgiver av
Le Monde diplomatique,
Frankrike*

Kirken i strid med seg selv

Pave Benedict XVI har skapt røre med en ubetenksom, eller uforstandig, uttalelse om Islam.

Han har sagt at Islam representerer ‘ondskap og umenneskelighet’. Muslimer har med rette, reagert.

Uttalelsen er beklagelig. En ting er at den selvsagt er feil: Islam er en guddommelig åpenbaring, som viser vei for mennesker. En annen ting er at den strider mot det som tidligere har vært den katolske kirkes holdning til muslimer og islam.

Kardinal Francis Arinze, president i Det pavelige råd for interreligiøs dialog, skrev i en hilsen til muslimene under ramadan: “Kjære muslimske venner. (...) Mellom våre to religioner finnes det en betydelig grad av enighet når det gjelder det å vise barmhjertighet mot sine medmennesker. Er ikke dette et stort område for samarbeid mellom kristne og muslimer som trenger å utvikles? (...) På mine egne vegne og på vegne av katolikker i hele verden ønsker jeg dere, kjære muslimske venner, en overflod av guddommelig velsignelse og uttrykker på nytt mitt vennskap og min aktelse.”

Vatikanets har tidligere utferdiget et skriv med navnet “Orientering for en dialog mellom kristne og muslimer”. Der pekes det blant annet på behovet for “en

revurdering av vår holdning til og en kritisk gjennomgang av våre fordommer til” islam. Det heter videre at kristne må kvitte seg med “foreldete forestillinger fra fortiden, og fordreide fordommer og sladder”. Og de må “erkjenne tidligere urettferdigheter mot muslimene som Vesten, med sin kristne oppdragelse, må klandres for”.

Pave Johannes Paul II hadde denne holdning: “Selv om det i århundrenes løp har oppstått ikke så rent lite uenighet og fiendskap mellom kristne og muslimer, oppfordrer Det hellige og ukrenkelige konsil til å glemme fortiden og til oppriktig å vise gjensidig forståelse, og sammen forsvare og gå inn for sosial rettferdighet, de moralske verdier, fred og frihet blant alle mennesker.”

Pave Benedict XVI velger eksempler fra fortiden, og fremlegger fordomsfulle uttalelser mot muslimene. Er Kirken i strid med seg selv? Måtte den besinne seg.

- Kristensionisme er vranglære

Fire kirkeledere i Jerusalem har uttatt: “Vi avviser bestemt kristensionistiske doktriner som vranglære. De korrupperer det bibelske budskapet om kjærlighet, rettferd og forsoning.”

De advarer kristne mot å rettferdiggjøre “kolonisering, apartheid og imperiebygging”, og kaller kristensionisme for “en syk ideologi”.

De fire kirkelederne er den katolske patriarken, den syrisk-ortodokse erkebiskopen, den anglikanske biskopen og den lutherske biskopen.

God faste i Ramadan

Du som leser dette – faster du? Om du er muslim, mener jeg. Andre har vel ikke noe forhold til faste.

Skjønt det er ikke så sikkert, for å faste inngår som en positiv handling i flere store religioner. Foruten at andre med tro – ateistisk eller agnostisk tro – iblant prøver faste i egen livsførsel.

Men nå gjelder det den islamske fasten, som nettopp er begynt og skal vare i tretti dager.

Vit at mange hundre millioner mennesker rundt om i verden er sammen om denne fasten, og deler den tro og de handlinger som er knyttet til den! Om så bare for ens egen allmenndanning, bør en ha kjennskap til dette:

➔ **Hva er Ramadan?** Det er navnet på den niende måned i den islamske kalender. Men det er en spesiell måned. Koranen sier: *”Ramadan er den måned da Koranen ble åpenbart, som veiledning for mennesket og norm for det som er rett og galt. De av dere som er i stand til det, denne måneden, skal faste i den.”* (2, 185)

➔ **Hvorfor faste?** Gud har pålagt det, svarer muslimen, for Koranen ble åpenbart da. Og dessuten står følgende i Koranen: *”Dere som tror! Faste skal dere, som andre før, for å bli bevisst*

Gud! (...) Å faste er et gode for dere, om dere bare visste!” (2, 183-184)

Noen goder kjenner vi, sier muslimen: 1. Vi styrker vår selvkontroll ved å faste. Det bygger vår karakter. 2. Å faste fremmer erkjennelse og bevissthet, vi kommer på et vis nærmere oss selv. 3. Kroppen kan fysiologisk sett ha godt av å faste. 4. Det ligger velsignelse i fasten, om en bygger den på gudstro (og ikke på ateistisk eller agnostisk tro). For Muhammad, profeten, skal ha sagt: *”Den som faster i Ramadan med oppriktig tro og håp om å vinne lønn hos Gud, får ettergitt all skyld!”*

Og det er gledelig beskjed! Som forutsetter sjelelig nærvær, for Muhammad skal også ha sagt: *”Noen henter ikke annet ut av Ramadan enn sult og tørst!”*

De moralske aspektene må med, sa Muhammad: *”Den som i Ramadan verken spiser eller drikker, men lyver og bedrar, blir ikke hørt av Gud!”*

➔ **Hvordan er det å faste?** Du står opp tidlig på morgenen, i god tid før sola står opp (og gruer nok litt for det). Du spiser en passende frokost. Er du muslim, sier du morgenbønnen, som mer er en bekreftelse på tro enn en tradisjonell ‘bønn’. Og så er du i faste.

De første timene går bra. Så blir du sulten. Men mer enn suget etter mat, er

det slapphet du merker. Du orker ikke alt du pleier, det er vanskelig å få de daglige oppgavene unna. Men du spør: “Hva bruker jeg dagene til, hva er vesentlig og hva uvesentlig?” Du kommer nærmere tings karakter.

Uvilkårlig tenker du på dem som opplever mangel på mat som en daglig realitet, og du tar dem med i livet ditt på en litt annen måte enn før.

Kroppen venner seg til fasten, du er ikke så opptatt av mat. Men beholder avstresset ro, med refleksjon om det vesentlige rundt deg.

➔ **Hvordan brytes fasten?** Etter solnedgang inntar du et måltid, alene eller sammen med andre. Det siste er best, gjerne i en moské der folk møtes i vennlig samhörighet.

Allmenndannende? Ja, hvorfor ikke prøve det selv? I hvert fall for noen dager. Og har du noen muslimske venner, så kan du vel faste med dem?

Oppsøk gjerne en moské etter solnedgang, der det kanskje kan vanke mat.

Du ønskes god Ramadan!

Bilde til venstre: Gleder går sammen med Ramadan.

Bilde til høyre: God mat hører til når fasten brytes.

Islam ble ikke spredt ved sverd

I fire hundre år var Islam det mest levende tankesystemet i verden.

Islams religiøse, kulturelle og sosiale verdier ble sett på som de mest velutviklede av alle. Hvorfor denne glanstiden? Hva forklarer forfallet som fulgte? Og kan Islam på nytt stå fram som en livgivende og kraftfull tro?

Islam spredte seg med veldig fart under profeten Muhammed (fred med ham) og de etterfølgende lederne. Dette var på 600-tallet. Men Islam ble ikke utbredt ved vold, som noen tror. Og som pave Benedict XVI nylig hevdet. Islam kom som en villet kulturrevolusjon.

Folk oppfattet ikke Islam som en ny tro. Islam tok opp i seg viktige trosretninger. Abraham, Moses og Jesus var alle store profeter, ifølge Islam. De lærte menneskene om Gud.

Islam ble en hjelp til å underordne seg Ham. Også folk som ikke var muslimer, respekterte og godtok dette. Slik skjedde en religiøs klargjøring, som ga folk mulighet for et nytt liv.

Samtidig ble grunnlaget lagt for en dyptgående sosial revolusjon. Muslimene fulgte islamsk lov, sharia. Og av den framgår det at all eiendom egentlig tilhører Gud. Vi har ting i forvaltning fra Ham.

Der Islam spredde seg, ble det skapt likhet og brorskap. Koranen pålegger de troende å gi barmhjertighetsgaver (almisser), den forbyr ågerrenter og tillater ikke stor rikdom. Islam motvirket at noen ble rike og noen fattige. De som dyrker jorden, har rett til den. Så jord

ble tatt fra konger og jordeiere. Krigene som fulgte i kjølvannet av Islam, var kriger mot herskere og rike som stilte seg opp mot bøndene. Slik var det ved frontene både i øst og vest, fra Yarmuk til Spania.

Men under ummayadene begynte Islams tilbakegang. Disse fjernet seg fra Islam, og lot forfall og korrupsjon spre seg. Herskerne ble maktmennesker med dårlig moral, og styret ble gjort arvelig. De troende som ville bevare Koranens ånd med islamske frihetsidealer og bevissthet om Gud, ble undertrykt, mens utsagn som dette ble spredd fra kretser som sto hoffet nær: "Når en konge styrer, har han myndighet fra Gud, så lyd ham!" Glemte var Profetens ord om at den største jihad (hellige kraftanstrengelse), er å snakke sant til en despotisk leder.

Under abbasidene ble Islam for en tid gjenreist. Verdifulle sider ved andre kulturer, som den indiske, iranske, syriske, egyptiske og greske, ble tatt opp i den islamske kulturen. Og Islam blomstret og ble til inspirasjon både for Europa, Afrika og Midtøsten.

Fra rundt år 1000 truet ytre fiender. Seljukene fra øst og korsfarerne fra vest trengte inn på islamske områder, og skapte uro blant muslimene. Herskerne i islamske samfunn på denne tida var mest opptatt av å sikre seg makt, og hindret vekst og utvikling. Muslimene har senere ikke klart å komme seg ut av dødvannet etter dette.

Men en ny erkjennelse er nå i utvikling, om at Islam må tilpasses alle epoker – også vår – for å bli en verdensomspennende tro.

Ønsker du å studere?

Har du studiekompetanse, kan du bli elev i fjernundervisningen til Payame Nour Universitet i Teheran, Iran!

Dersom du kan farsi, går du rett inn i universitetsstudiene. Men kanskje trenger du å lære farsi først? Du kan også bli student i arabisk.

De eksamener du tar som fjernelev ved universitetet, søkes godkjent i Norge. Det vil gi deg formelle kvalifikasjoner.

Lærebøker, CD'er, videoer og annet studiemateriell blir levert fra universitetet. Det vil bli arrangert studiereiser til Iran, og lærere derfra vil besøke Norge, for direkte kontakt med elevene. Kommunikasjon vil ellers skje på internett.

Bli fjernelev ved universitetet i Iran! En spennende vei til mer kunnskap.

Skriv til Payame Nour Universitetet, avd. Norge. Norbygate 3, 0187 Oslo.

Søk:

www.koranen.no

Se:

Voice of Islam - TV.
Mandag-fredag kl. 07.30-
8.00 på kanalen til NRK2

Les:

Salt!